

## Arrest

nr. 87 302 van 11 september 2012  
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Servische nationaliteit te zijn, op 29 mei 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 april 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 25 juni 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 juli 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VERVENNE en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

#### **"A. Feitenrelaas**

*U verklaart een etnisch Albanese te zijn, afkomstig uit Rahovicë (Zuid-Servië) en de Servische nationaliteit te bezitten. U verklaart uw land verlaten te hebben omdat u zich niet helemaal op uw gemak voelde nadat uw man (D.J.) (OV 6.854.089) en uw zonen (V.J.) (OV 6.854.094), (L.J.) (OV 6.733.848), (B.J.) (OV 6.704.301), (A.J.) (OV 6.888.608) en (V.J.) (OV 6.888.605) allemaal vertrokken waren naar België en u alleen met uw twee dochters, (D.J.) (OV 6.902.767) en (L.J.) (OV 6.902.771) in Servië achterbleef. U verklaart naar België te zijn gekomen omwille van dezelfde redenen als uw echtgenoot en zonen. U verklaart dat al uw zonen regelmatig gezocht worden door de politie en dat de politie minstens twee keer per jaar bij u langs komt om naar uw zonen te vragen. U verklaart dat uw zonen (V.), (L.) en (S.) na de oorlog geslagen zijn door de politie toen zij in de bergen werden vastgehouden. U verklaart dat een zekere (G.) uw echtgenoot bedreigde en dat hij uw echtgenoot nog*

regelmatig lastigvalt. Uw kinderen zouden bovendien problemen hebben gehad omwille van hun religie. U verklaart zelf nooit persoonlijk problemen te hebben gehad. Samen met uw dochters reisde u naar België, waar u op 15 oktober 2011 aankwam en op 24 oktober 2011 asiel vroeg. Ter staving van uw identiteit en/of asielaanvraag legt u het volgende document neer: uw paspoort, uitgereikt op 15.11.2010 te Vranje.

## **B. Motivering**

Er dient te worden opgemerkt dat uw asielaanvraag steunt op dezelfde motieven als deze die door uw echtgenoot, (J.D.), werden aangebracht. Aangezien inzake zijn asielaanvraag een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen, dient inzake uw asielaanvraag eenzelfde beslissing te worden genomen. De beslissing van uw echtgenoot luidt als volgt:

"Er dient te worden gesteld dat op basis van de door u aangehaalde feiten en elementen niet kan besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Wat betreft de door u aangehaalde arrestatie door de Servische autoriteiten anno 1995 omwille van uw organisatie van en uw deelname aan betogingen dient vooreerst te worden opgemerkt dat deze aanhouding onvoldoende zwaarwichtig is om gelijkgesteld te kunnen met een daadwerkelijke vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. Uit uw verklaringen blijkt dat u net zoals vele andere betogers werd aangehouden en ondervraagd. Daar waar andere betogers volgens u gedurende 2 à 3 maanden werden aangehouden, werd u al vrijgelaten na vijf dagen (gehoorverslag CGVS 28/09/2011, p.11, 12). Uit niets blijkt dat u, hoewel u zelf ook betogingen organiseerde en opriep om wapens mee te brengen naar deze betogingen, in het bijzonder geïdendeerd werd door de Servische autoriteiten. U werd tevens vrijgelaten zonder verder gevolg.

Uw activiteiten in de jaren '90 kunnen hoe dan ook niet weerhouden worden om anno 2012 nog te besluiten tot het bestaan van een risico op vervolging en/of ernstige schade. De situatie in Zuid-Servië is sinds het einde van het gewapend conflict dat werd uitgevochten tussen Serviërs en etnische Albanezen in 2000/2001 immers gewijzigd. In overeenstemming met het akkoord van Konculj gesloten in mei 2001 tussen de Servische autoriteiten en het Albanese Bevrijdingsleger, UÇPMB, werd overgegaan tot de ontwapening en de demilitarisering van het UÇPMB. Nadien werden maatregelen genomen ter eliminatie van de jarenlange discriminatie van etnische Albanezen in de regio. In de maanden na het vredesakkoord is het arbitraire optreden door het Servische politionele en militaire apparaat ten aanzien van de etnische Albanezen drastisch teruggedrukt en werd er overgegaan tot de oprichting van een multi-etnische politiemacht in de regio met een duidelijke vertegenwoordiging van etnische Albanezen in die Servische gebieden waar een groot aantal etnische Albanezen woont om zo de belangen van de etnische Albanezen beter te kunnen behartigen. Sinds eind 2002 is de door het OVSE (Organisatie voor Veiligheid en Samenwerking in Europa) in moderne politietechnieken getrainde multi-etnische politiemacht actief in de regio. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat de regio actueel te kampen heeft met een doorgedreven militarisering, waarbij de aanwezigheid en het optreden van de Servische gendarmerie - een paramilitaire politie-eenheid die in 2001 werd opgericht - in het bijzonder heel wat weerstand oproept bij Albanese bewoners van de regio, die hen percipiëren als zijnde agressief en intimiderend. Dit is deels te wijten aan het feit dat zij zwaarbewapend in militaire uitrusting circuleren in de regio. Er zijn in het verleden ook gevallen geweest waarbij deze gendarmerie effectief haar boekje te buiten is gegaan in hun gedrag ten aanzien van Albanese burgers. Hiertegen werd ook uitvoerig en herhaaldelijk geprotesteerd. Lokale Albanese politieke leiders brachten dit meermaals ter sprake in hun contacten met de media en met nationale en internationale organisaties, alsook in hun overleg met de Servische regering. Volgens hen kadert dit zelfs in een strategisch plan van de Servische autoriteiten om de etnisch Albanese bevolking uit de regio te verdrijven. Langs Servische zijde wordt hierbij evenwel steevast verwezen naar de noodzaak van de aanwezigheid van deze eenheid voor de stabiliteit en vrede in de regio. Deze situatie geeft echter op zich geen aanleiding tot het hebben van een vrees in de zin van Vluchtelingenconventie. Ze is evenmin van die aard dat er sprake kan zijn van een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980. Actueel is er geen sprake van een daadwerkelijke vervolging en/of systematische mensenrechtenschendingen ten aanzien van etnische Albanezen in Zuid-Servië.

De arrestaties en vervolgingen van Albanezen die de laatste jaren in Zuid-Servië plaatsvonden betroffen maatregelen getroffen in de bestrijding van criminaliteit. Zo werden ex- UÇPMB leden in de periode na de afkondiging van de amnestie beschuldigd en vervolgd enkel en alleen op basis van gemeenrechtelijke feiten. Ook een arrestatie van tien Albanezen in december 2008 en een arrestatie van twee Albanezen in april 2009 gebeurde louter en alleen op verdenking en beschuldiging van gemeenrechtelijke feiten; meer bepaald voor moorden, ontvoeringen en verkrachtingen die ze zouden

hebben gepleegd in de regio Gjilan (republiek Kosovo) alsook voor smokkel en illegale grensoverschrijding. Het betreft hier geenszins daden van vervolging of repressie tegen ex-UCPMB leden of etnische Albanen op zich. De informatie waarom het CGVS zich baseert is in bijlage aan uw administratieve dossier toegevoegd.

Daarnaast dient te worden vastgesteld dat, hoewel u beweert dat de lokale politiechef (G.) verantwoordelijk zou zijn en/of aan de oorzaak zou liggen van al uw problemen, uw echtgenote nauwelijks weet wie deze (G.) is en evenmin op de hoogte is van wat hij u en uw gezin precies heeft aangedaan (gehoorverslag CGVS echtgenote, p.12-13). Wanneer uw echtgenote tijdens haar gehoor gevraagd wordt of zij weet of er iemand specifiek van de politie steeds voor problemen zorgde bij uw familie, moet zij immers het antwoord schuldig blijven. Wanneer zij gevraagd wordt of zij ooit gehoord had van de naam (G.), antwoordt zij dat ze ervan gehoord heeft van haar zonen die door hem mishandeld zouden zijn. Zij verklaart echter niet te weten wie hij is. Uw echtgenote stelde slechts een vermoeden te hebben over de oorzaak van uw problemen, meer bepaald uw ontevredenheid met de Servische politiek (gehoorverslag CGVS echtgenote, p.11) en/of de deelname van u en uw zonen aan het gewapend conflict (gehoorverslag CGVS echtgenote, p.10). Indien u en uw gezin daadwerkelijk in de mate dat u beweert werd lastiggevallen en/of vervolgd door toedoen van deze (G.), is het meer dan bevreemdend dat uw echtgenote niet echt de oorzaak van uw problemen kent en nauwelijks weet wie deze (G.) is en/of wat deze man uw familie zou hebben aangedaan. In dit verband dient tevens te worden vastgesteld dat u stelt dat u telkens wanneer u bij een instantie een klacht indiende u ook (G.) aanklaagde (gehoorverslag CGVS 28/09/2011, 19). Nochtans wordt de naam (G.) in geen enkel van de door u of de door uw zonen neergelegde documenten vermeld. Indien u daadwerkelijk telkens tegen (G.) een klacht zou hebben ingediend, kan redelijkerwijze verwacht worden dat zijn naam minstens in één van deze documenten terug te vinden is, wat echter niet het geval is.. De geloofwaardigheid van uw verklaringen is hierdoor aangetast.

Voorts dient te worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete en tastbare elementen heeft aangehaald waaruit blijkt dat de door u aangehaalde feiten effectief gekwalificeerd kunnen worden als bedreigingen of provocaties en/of gelijkgesteld kunnen worden met een uiting van vervolging. Uw beweringen hieromtrent berusten enkel en alleen op gevoelens en vermoedens. In die zin stelt u te zijn geprovoceerd toen u uw paspoort ging afhalen omdat er mensen waren die u scheef aankeken' (gehoorverslag CGVS 28/09/2011, p.7). Ook stelt u dat u op de markt geprovoceerd werd enkel en alleen omdat u vond dat mensen scheef naar u en uw zonen zouden hebben gekeken en met hun tanden zouden hebben geknarsd (gehoorverslag CGVS 28/09/2011, p.18). Zo stelt u zelf dat u steeds het gevoel hebt dat mensen u provoceren (gehoorverslag CGVS 28/09/2011, p.7-9). Zo ook meent u dat telkens wanneer (G.) op straat iemand aanspreekt t het zijn bedoeling is om u te provoceren. Het enkele feit dat hij 'scheef' naar u keek zag u al als een provocatie (gehoorverslag CGVS 28/09/2011, p.7, 9), ). Op dezelfde manier bent u van mening dat (G.) twee personen naar u zou hebben gestuurd op de markt om u uiteindelijk te betrappen wanneer u een wapen boven zou halen en u zo in de gevangenis te laten belanden (gehoorverslag CGVS 28/09/2011, p.17). Wanneer u gevraagd wordt waarom u dit vermoedt stelt u enkel dat dit te zien was (gehoorverslag CGVS 28/09/2011, p.17). Zo ook stelt u dat de familie (Z.) waarmee uw familie sinds de moord op uw vader in bloedwraak zou liggen u provoceerde omdat schooldirecteur, behorende tot de vijandige familie, altijd naar uw kinderen keek en/of omdat leden van de familie (Z.) langs uw woning kwamen (gehoorverslag CGVS 28/09/2011, p.9, 17-18). In dit verband dient overigens te worden opgemerkt dat het niet verwonderlijk is dat de familie (Z.) waarmee u reeds sinds de moord op uw vader in 1969 (gehoorverslag CGVS 28/10/2011, p.4-5) in bloedwraak zou liggen zich gewoon buitenshuis begeeft, gezien het feit dat uw familie sindsdien geen wraak heeft genomen en/of iets heeft ondernomen waaruit blijkt dat uw familie daadwerkelijk wraak zal nemen . Het feit dat het (G.) – en aldus de Servische overheid- zou zijn die personen van de familie (Z.) naar u stuurt om u uit te dagen is niet meer dan een blote bewering (gehoorverslag CGVS 28/09/2011, p.9).

Ook uw verklaring dat uw broers voor (G.) en de Servische autoriteiten zouden werken en door hen tegen u werden ingezet kon u niet concretiseren. Zo stelde u onder meer dat uw broer (J.J.) die al 18 jaar in Zwitserland woonde door de Servische politie naar Servië zou zijn gehaald om voor problemen voor u en uw gezin te zorgen. Hij zou volgens u gemanipuleerd zijn door (G.) en opzettelijk uw zonen hebben aangevallen.. Het door uw zonen neergelegde stuk ter staving van de problemen die uw familie met uw broer (J.J.) kende, een rechterlijke beslissing van 09.04.2008, ondersteunt uw verklaring echter niet. Uit niets blijkt dat deze beslissing het gevolg zou zijn van strafbare feiten die werden uitgelokt teneinde uw zonen en/of u te laten veroordelen. Uit het document blijkt niet dat het proces niet eerlijk is verlopen, Zo blijkt uit de rechterlijke beslissing van 09.04.2008 dat zowel u als uw zonen werden opgeroepen om te verschijnen voor de rechtbank, de mogelijkheid kregen om verklaringen af te leggen en een eigen weergave van te feiten te geven. Zo ook blijkt dat de rechter voor de vaststelling van de feiten een getuige hoorde en hij bij de strafbepaling onder meer rekening

heeft gehouden met de sociaal-economische omstandigheden van u en uw zonen. Verder is het, gezien uw oom (J.J.) al jaren lang in Zwitserland woont, volledig ongeloofwaardig dat de Servische autoriteiten hem speciaal naar Servië zouden laten komen om u en uw familie in de problemen te doen brengen; meer nog om u en uw zonen te laten beschuldigen van een loutere overtreding en hen uiteindelijk te laten veroordelen tot het betalen van een enkele geldboete (en/of het uitzitten van een zeer korte vervangende gevangenisstraf (30 dagen voor u en 16 dagen voor uw zonen)).

Wat betreft de recente problemen die zich voornamelijk afspeelden op de markt (gehoorverslag CGVS 28/09/2011, p.16), dient te worden vastgesteld dat uw bewering dat het ook hier om provocaties ging eveneens gebaseerd is op vermoedens die niet gestaafd worden door enige objectieve concrete feiten. Zo zou een Servische vrouw zich in maart 2011 'intentioneel' en door toedoen van (G.) uw marktplaats in genomen hebben en zou u daarom verplicht geweest om op een ander deel van de markt te zetten. U zou hierop niet hebben gereageerd omdat zij de steun krijgen van de autoriteiten en u ervan beschuldigd zou worden vrouwen aan te vallen (gehoorverslag CGVS 28/09/2011, p.13). Uit uw verklaringen blijkt echter niet dat u de vrouw persoonlijk aansprak over het feit dat zij op uw plaats stond en uit uw verklaringen blijkt evenmin dat u nav dit incident niet in aanraking bent gekomen met de politie. Het filmpje dat uw zonen (A.) en (V.) neerlegden in verband met de aanvaring die zij op de markt in september 2011 zouden hebben gehad met de politie heeft geen enkele doorslaggevende bewijswaarde. Op het filmpje dat amper 17 seconden duurt en van vrij lage kwaliteit is (opgenomen met gsm-toestel), is enkel en alleen te zien dat een man in politie-uniform met een vrouw praat en nadien in de richting van de camera kijkt. Hieruit valt in geen geval af te leiden dat de politie uw zonen heeft geslagen of de intentie had uw zonen op te pakken en/of te vermoorden (gehoorverslag CGVS 28/09/2011, p.17) en hen in de gevangenis wou steken en vermoorden, zoals u verklaart (gehoorverslag CGVS 28/09/2011, p.14; 28/10/2011, p.3, 9). Aangaande de gebeurtenis op de markt in september 2011 waarbij uw zonen op hun beurt geprovoceerd zouden zijn door een Servische vrouw kan er opgemerkt te worden dat er tussen de verklaringen van (A.) en (V.) tegenstrijdigheden werden vastgesteld, waardoor er geen geloof kan worden gehecht aan hun verklaringen hierover. Hiervoor wordt verder verwezen naar de beslissing die in het kader van hun asielaanvraag werd genomen en waarvan een kopie in bijlage bij het administratieve dossier werd gevoegd.

Voorts dient er gewezen te worden op het feit dat u op 30 november 2010 nog naar een oom in Duitsland reisde en nadien vrijwillig terugkeerde naar uw land van herkomst (gehoorverslag CGVS 28/09/2011, p.7). De waarachtigheid van uw verklaringen en meer in het bijzonder de ernst van de door u beweerde vrees ten aanzien van de Servische autoriteiten wordt hierdoor verder ondermijnd.

Wat betreft de problemen waarmee u omwille van uw geloofsovertuiging zou geconfronteerd worden dient er opgemerkt te worden dat u hierover vrij vaag blijft en dat het door u aangehaalde concrete feit ter staving van uw bewering bovendien onvoldoende ernstig en/of overtuigend is. Zo beweert u dat u enkele keren een woordenwisseling heeft gehad met een aantal personen die u bestempelt als moslimextremisten. Dergelijke woordenwisselingen zouden wel eens geleid hebben tot een duw of een slag. Het enige concrete voorval dat u aanhaalt betreft een voorval van een tweetal jaar geleden. U zou een woordenwisseling hebben gehad met de schooldirecteur nadat hij weigerde – volgens u omwille van zijn geloofsovertuiging - uw zoon (V.) nog toe te laten op school. Nadat u gedreigd had om een (fysiek) gevecht aan te gaan met de schooldirecteur en een aantal professoren zou (V.) opnieuw de toelating hebben gekregen om naar school te gaan (gehoorverslag CGVS 28/10/2011, p.16). Uit uw verklaringen blijkt geenszins dat u omwille van uw geloof ernstige problemen kende, laat staan problemen van die aard dat er sprake kan zijn van risico op vervolging en/of ernstige schade..

Gelet op wat voorafgaat, kan niet worden gesteld dat u in Servië daadwerkelijk geïsoleerd wordt en dat u in Servië het slachtoffer bent van een uiting van vervolging vanwege de Servische autoriteiten en/of dat u bij terugkeer naar Servië het risico loopt op vervolging en/of ernstige schade. Daar waar u uw vrees en/of risico baseert op de activiteiten en/of problemen van uw zonen kan worden verwezen naar de beslissingen van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus die in het kader van de asielaanvragen ingediend door uw zonen (A.) (OV 6.888.608), (V.) (OV 6.888.605), (L.) (OV 6.733.848), (V.) (OV 6.704.301) en (V.) (OV 6.854.094) werden genomen en waarvan een kopie in bijlage bij het administratieve dossier werd gevoegd.

Wat uw gezondheidssituatie betreft kan nog opgemerkt worden dat u, zoals tevens blijkt uit de door u neergelegde medische stukken, toegang had tot medische zorgen en zonder meer terecht kon bij een arts in Zuid-Servië (gehoorverslag CGVS 28/10/2011, p.12). Medische problemen houden op zich echter geen verband met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 inzake subsidiaire bescherming. Voor een beoordeling van medische elementen dient u een aanvraag voor een machtiging

*tot verblijf te richten aan de Staatssecretaris van Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.*

*De overige door u neerlegde documenten zijn ten slotte niet van aard bovenstaande vaststellingen te doen wijzigen. Uw paspoort en identiteitskaart bevestigen uw nationaliteit en identiteit die hier niet betwist worden. De oproepingsbrieven die u neerlegt zijn allen gericht aan uw zoon (S.). Deze documenten tonen op geen enkele manier dat u of uw zoon (S.), die zich momenteel nog in Kosovo zou bevinden, (onterecht) zouden worden vervolgd door de Servische autoriteiten. In geen van deze oproepingsbrieven wordt immers de reden van oproeping gegeven. De Cd-rom met videobeelden bevat beelden van een huis en een fragment waarop te zien is dat Servische politieagenten in de tuin van een huis dat vanbinnen rommelig is staan en een wandeling maken over het domein. Eerst en vooral blijkt uit niets dat dit uw huis is. Uit het fragment blijkt evenmin dat het zou gaan om een woning getroffen door een actie uitgevoerd door de Servische politie zoals u voorhoudt in de door u neergelegde schriftelijke verklaring. De Cd-rom met foto's is onleesbaar.*

*Ook inzake de asielaanvraag van uw echtgenote (M.) (OV 6.854.089) en uw dochters (L.) (OV 6.902.771) en (D.) (OV 6.902.767), werd er een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen."*

### **C. Conclusie**

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin 4 van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."*

## **2. Over de rechtspleging**

Verzoekende partij maakte per aangetekend schrijven van 3 juli 2012 een aantal bijkomende stukken over aan de RvV (rechtsplegingdossier, stuk 8). Ter terechtzitting verklaart verzoekende partij afstand te doen van voormelde stukken en worden veertien stukken neergelegd, dewelke de eerder aan de RvV toegestuurde stukken vervangen (rechtsplegingdossier, stuk 10).

## **3. Over de gegrondheid van het beroep**

3.1. Verzoekster betwist niet dat zij zich voor haar asielaanvraag op dezelfde motieven steunt als degene die werden aangebracht door haar echtgenoot. Zij beroept zich *in casu* op de feiten en middelen die werden aangevoerd in het kader van de beroepsprocedure die werd ingediend naar aanleiding van de weigeringsbeslissing inzake de asielaanvraag van haar echtgenoot. Dit beroep is bij de Raad gekend onder dossiernummer 98 141.

3.2. De Raad oordeelde inzake het beroep van verzoeksters echtgenoot bij arrest nr. 87 301 van 11 september 2012 als volgt:

### **"3. Over de gegrondheid van het beroep**

3.1.1. Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van "het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur", de algemene zorgvuldigheidsplicht, artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, artikel 48 en volgende en artikel 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (vreemdelingenwet), artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève en artikel 3 EVRM. Hij stelt dat verweerder een manifeste beoordelingsfout beging.

Verzoeker stelt dat hij samen met zijn zonen lid was van het UCPMB tijdens de oorlog en dat dit door verweerder niet wordt betwist. Hij citeert een aantal passages uit het Cedoca-verslag in het dossier en betoogt dat verweerder dit verkeerd begreep of hieraan een eigen interpretatie gaf. Het Cedoca-verslag stelt duidelijk dat ex-UCPMB strijders werden opgepakt en veroordeeld. Dat deze beschuldigd werden van gemeenrechtelijke feiten spreekt voor zich daar de Servische autoriteiten het verzet kwalificeren als illegaal wapenbezit, smokkel en terrorisme. Verweerder heeft het mis waar deze stelt dat er voor ex-strijders van het UCPMB geen vuiltje aan de lucht is. Het Cedoca-verslag is genuanceerder omtrent de arrestatie van tien Albanezen in 2008 nu het proces werd bekritiseerd. Verweerder volgt volgens verzoeker eenzijdig de redenering van de Servische autoriteiten en is daardoor partijdig in de zaak waardoor de grote principes van het vluchtelingenrecht met de voeten worden getreden.

Omtrent de problemen met G. verwijst verzoeker naar de verklaringen van zijn echtgenote bij het CGVS. Zijn echtgenote kon inderdaad niet de exacte functie en rol van G. geven maar gaf wel meerdere details en gebeurtenissen weer die overeenstemmen met de verklaringen van de andere gezinsleden.

Verzoekers echtgenote verklaarde dat het huis in brand werd gestoken en dat haar man meende dat G. hierachter zat omdat deze vaak telefoneerde en bedreigingen uitte. Verweerder laat na in de bestreden beslissing stil te staan bij dit element. Dit is nochtans van belang daar ook verzoekers zonen V., L. en B. dit aanhaalden en ook zijn jongste zonen A. en V., wiens procedures in het Frans verlopen, verklaringen aflegden over de rol van G. en de daarmee gepaard gaande problemen. Uit de samenloop van verschillende toevalligheden mochten verzoeker en zijn familieleden redelijkerwijze besluiten afleiden betreffende de aanwezigheid van vervolgingsdaden tegen hen. Verzoeker citeert een passage uit het Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees van UNHCR en betoogt dat het in strijd is met de hierin geformuleerde richtlijnen om te besluiten tot de ongeloofwaardigheid van zijn problemen met G. louter omdat zijn echtgenote niet het verwachte antwoord gaf. De verklaringen van zijn zonen worden evenmin aangehaald terwijl zij allen naar deze problemen verwezen. Waar verweerder verwijst naar documenten die zijn zonen neerlegden betoogt verzoeker dat het onduidelijk is waarop deze beoordeling is gegrond. Hij legde geen documenten neer over tegen G. ingediende klachten.

Verweerder gaat volgens verzoeker bovendien te licht over zijn problemen ingevolge zijn religie. Aangaande deze problemen haalt hij een passage aan uit de Guidelines on International Protection: Religion-Based Refugee Claims under Article 1A(2) of the Convention and/or the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees van UNHCR. Discriminatie kan een grond zijn voor de toekenning van een beschermingsstatus indien de fundamentele mensenrechten ernstig worden ingeperkt. Verzoeker verklaarde dat zijn geloofsovertuiging hem rechten ontnam. Ook al zijn deze verklaringen niet van die aard dat gesproken kan worden over een vervolging, dan nog is dit gegeven een deel van het geheel van de problemen die hij en zijn familie kenden. Verweerder laat na dit deel te beschouwen in het geheel van de problemen en schat daardoor het belang ervan verkeerd in.

Verzoeker haalt verder een aantal nieuwe gebeurtenissen aan in het verzoekschrift. Recent werd door de verzetsbeweging Lëvizja e Lirisë (L.L.) in mei een aanslag gepleegd op een post van de gendarmerie in Dobrosin. Deze aanslag werd door L.L. opgeëist. Verzoeker stelt tijdens het gehoor een attest te hebben neergelegd van zijn lidmaatschap van deze beweging, die is opgericht door zijn zonen V. en S., en verklaarde tegen de Serviërs te zijn. Verzoekers zoon V. is teruggekeerd naar Servië om het verzet tegen de autoriteiten verder te zetten, hetgeen blijkt uit het gegeven dat deze het document van L.L. waarin de aanslag werd opgeëist ondertekende. De aanslag werd besproken in de media en de reactie van de Servische autoriteiten was duidelijk. Deze zullen niet stilzitten en er zijn reeds arrestaties gebeurd ten aanzien van verdachte etnische Albanezen. Deze nieuwe gebeurtenissen spelen een belangrijke rol nu de Servische autoriteiten waarschijnlijk op zoek zijn naar de daders van de aanslag. Gezien verzoeker lid is van L.L. riskeert hij bij een terugkeer te worden geviséerd indien zijn lidmaatschap bekend raakt.

Verzoeker citeert artikel 48/3 van de vreemdelingenwet en artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, verwijst naar het voorgaande en benadrukt dat zijn asielrelaas uit meerdere componenten bestaat die samengenomen een gegronde vrees uitmaken. Tevens verwijst hij nogmaals naar het voormelde Handboek van UNHCR en betoogt hij dat hij tijdens het gehoor aantoonde dat hij overeenkomstig artikel 57/7ter van de vreemdelingenwet een oprechte inspanning leverde om zijn aanvraag te staven en alle relevante elementen voor te leggen, alsmede dat hij in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd. De vluchtelingenstatus kan dan ook worden toegekend.

Verzoeker stelt dat hij minstens aanspraak kan maken op de subsidiaire beschermingsstatus zoals opgenomen in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Hij citeert dit artikel en stelt dat vooral punt b), waarvan de inhoud grotendeels overeenkomt met de bescherming geboden door artikel 3 EVRM, van belang is. Verzoeker verwijst andermaal naar zijn activiteiten en deze van zijn familieleden voor het UCPMB. Hij herhaalt dat uit het Cedoca-verslag blijkt dat Albanese verzetsbewegingen als terroristen worden beschouwd door de Servische autoriteiten. Daarenboven herhaalt hij lid te zijn van L.L., de verzetsbeweging van zijn zonen die onlangs een aanslag pleegde tegen een post van de gendarmerie.

3.1.2. Verzoeker voegt ter staving van de aangehaalde nieuwe feiten een aantal documenten van L.L. en een aantal krantenknipsels omtrent de door deze beweging gepleegde aanslag bij het verzoekschrift.

3.1.3. Ter terechtzitting legt verzoeker, ter vervanging van de eerder aan de RvV opgestuurde stukken, een aantal stukken neer waaruit blijkt dat L.L. onder leiding van zijn zonen V. en S. in mei en juni 2012 een aantal aanslagen heeft gepleegd en opgeëist. Tevens wordt een krantenknipsel bijgebracht inzake de algemene situatie in zijn regio van herkomst (rechtsplegingsdossier, stuk 10).

3.2.1. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden. Verzoeker preciseert niet welk "algemeen beginsel van behoorlijk bestuur" hij benevens de zorgvuldigheidsplicht en de motiveringsplicht geschonden acht, zodat voormelde schending niet dienstig wordt aangevoerd.

3.2.2. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet en artikel 2 en 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht in casu bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.2.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, Handbook and Guidelines on procedures and criteria for determining refugee status, reissued Geneva, december 2011, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, The Law of Refugee Status, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). Zij mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

3.2.4. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

3.2.5. Wat betreft de door verzoeker aangehaalde vrees omwille van zijn religie, dient vooreerst te worden vastgesteld dat de geloofwaardigheid van zijn verklaring katholiek te zijn op ernstige wijze wordt ondergraven door de verklaringen van zijn echtgenote, aangezien deze (i) niet wist wanneer Jezus is geboren, (ii) foutieve verklaringen aflegde over diens geboorteplaats; (iii) ten onrechte beweerde dat zijn geboorte wordt gevierd in mei; (iv) niet wist wanneer Jezus is gestorven, noch wanneer dit wordt herdacht; (v) de apostelen niet kende; (vi) niet wist wie Jezus heeft verraden; (vii) geen katholieke gebeden kon noemen; (viii) niet kon aangeven wat er met Kerstmis wordt gevierd; (ix) evenmin wist wanneer Kerstmis wordt gevierd; (x) niet wist wie Maria Magdalena is; (xi) niet wist uit welke delen de Bijbel, die zij nochtans thuis zou hebben gehad, bestaat of hoe deze is onderverdeeld; (xii) geen verhalen uit de Bijbel kon geven (administratief dossier, stuk 5, p.4-6). Haar advocaat trachtte de voormelde frappante onwetendheden aan het einde van het gehoor van verzoekers echtgenote weliswaar te vergoelijken (ibid., p.18), doch van iemand die dertig jaar gehuwd is met een katholieke persoon en die bovendien zelf verklaarde sedertdien katholiek te zijn, aangaf dat zij niet naar de kerk gingen doch wel hun religie beleefden binnen de familie en stelde de religieuze feesten op deze wijze te hebben meegevierd (ibid., p.3, 6) kan een meer gedegen kennis omtrent het voorgaande worden verwacht. Hoe dan ook motiveert de commissaris-generaal met recht dat verzoeker vage verklaringen aflegde omtrent de problemen die hij ingevolge zijn religie zou hebben gekend, alsmede dat het concrete voorval dat hij aanhaalde en een aantal jaren geleden plaatsvond onvoldoende ernstig en overtuigend was. Uit verzoekers verklaringen, zoals aangehaald in de bestreden beslissing, blijkt geenszins dat hij omwille van zijn geloof ernstige problemen kende, laat staan dat deze problemen van

die aard zouden zijn dat er sprake is van een risico op vervolging of ernstige schade. Verzoeker erkent dit overigens uitdrukkelijk in onderhavig verzoekschrift (rechtsplegingsdossier, stuk 1, p.7). Hij voert in het verzoekschrift dan ook geen dienstig of concreet element aan dat het aannemelijk maakt dat hij in zijn land van herkomst een gegronde vrees voor vervolging zou dienen te koesteren ingevolge zijn religie.

Verzoeker laat de in de bestreden beslissing opgenomen motivering inzake zijn activiteiten in de jaren negentig in het verzoekschrift ongemoeid. Derhalve blijft deze onverminderd overeind en wordt zij door de Raad overgenomen. Aangezien verzoekers aanhouding in 1995 door de Servische autoriteiten actueel onvoldoende zwaarwichtig is om te kunnen worden gelijkgesteld met een daadwerkelijke vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag en zijn activiteiten in de jaren negentig, gelet op de omstandige motivering inzake de sedertdien gewijzigde, actuele situatie in Zuid-Servië, hoe dan ook niet kunnen worden aangenomen om nog te besluiten tot het bestaan van een risico op vervolging of ernstige schade, maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij op heden omwille van deze activiteiten zou worden gevisieerd door de Servische autoriteiten bij een terugkeer naar zijn land van herkomst.

Dat verzoeker bij een terugkeer naar zijn land van herkomst ingevolge zijn voormalige activiteiten voor het UCPMB dreigt te worden gevisieerd door de Servische autoriteiten kan evenmin worden aangenomen. Er zijn geen concrete aanwijzingen waaruit blijkt dat verzoeker op heden nog problemen zou ondervinden ingevolge zijn verklaarde activiteiten of deze van zijn familieleden voor het UCPMB. Uit de landeninformatie in het administratief dossier (stuk 26A) blijkt weliswaar dat na 2002 wel strafrechtelijke vervolging werd ingesteld tegen een aantal ex-UCPMB leden, zoals verzoeker met recht aanstipt en tevens blijkt uit het ter terechtzitting neergelegde krantenartikel (rechtsplegingsdossier, stuk 10), doch uit de voormelde informatie blijkt tevens dat deze personen werden beschuldigd van criminele feiten, terrorisme, oorlogsmisdaden en illegaal wapenbezit. Verzoeker maakt, te meer gelet op zijn verklaring dat hij tijdens de oorlog nooit iemand heeft gedood (administratief dossier, stuk 15, p.5), niet in concreto aannemelijk dat hij van dergelijke feiten dreigt te worden beschuldigd. Uit de voormelde informatie blijkt bovendien dat geen enkele ex-strijder van het UCPMB sedert de afkondiging van de amnestiewet van 2002 ooit werd veroordeeld louter wegens zijn gewezen lidmaatschap van het UCPMB en verzoeker haalde geen concrete feiten of elementen aan waaruit zou kunnen worden afgeleid dat hij ingevolge zijn loutere lidmaatschap van het UCPMB of dat van zijn familieleden op heden riskeert te worden gevisieerd door de autoriteiten.

Omtrent verzoekers voorgehouden problemen met G. dient te worden opgemerkt dat, indien verzoeker daadwerkelijk van mening was dat G. verantwoordelijk zou zijn en/of aan de oorzaak zou liggen van al zijn problemen, wel degelijk redelijkerwijze kon worden verwacht dat zijn echtgenote zou weten wie deze persoon is en ervan op de hoogte zou zijn wat deze verzoeker en zijn gezin zou hebben aangedaan. Verzoeker stipt weliswaar met recht aan dat zijn echtgenote aangaf dat G. hun huis in brand zou hebben gestoken doch dit doet geen afbreuk aan het gegeven dat zijn echtgenote klaarblijkelijk niet wist wie G. was, evenmin ervan op de hoogte was dat G. volgens verzoeker ook al diens andere problemen zou hebben veroorzaakt en bovendien niet de minste toelichting kon geven omtrent de andere problemen die haar man met G. zou hebben gekend (administratief dossier, stuk 5, p.10-13). Daarenboven uit verzoeker weliswaar kritiek op de motivering waarin gesteld wordt dat, ondanks dat verzoeker beweerde steeds wanneer hij klacht indiende ook G. te hebben aangeklaagd, uit de door zijn zonen neergelegde documenten blijkt dat de naam G. hierin nergens wordt vermeld, doch toont hij geenszins het tegendeel aan en brengt hij, hetgeen wel redelijkerwijze van hem kan worden verwacht, zelf niet het minste begin van bewijs bij ter staving van de bewering dat hij G. herhaaldelijk zou hebben aangeklaagd. De voormelde vaststellingen ondergraven de geloofwaardigheid van verzoekers beweerde problemen met G.

Daar waar verzoeker verwijst naar het in brand steken van hun huis dient bovendien te worden opgemerkt dat hij de bewering niet kan hardmaken dat deze brand zou zijn gesticht door G. of de Servische politie. Het is immers geenszins aannemelijk dat verzoeker, indien hij daadwerkelijk van mening was dat de lokale politiecommandant G. zijn woning in brand had gestoken, naar aanleiding van dit incident klacht zou hebben ingediend bij de lokale politiedienst waartoe G. behoorde (administratief dossier, stuk 15, p.18). Nog minder aannemelijk is het dat G., indien deze daadwerkelijk schuld had in de brandstichting in verzoekers woning, ondanks dat verzoeker bij het indienen van zijn klacht werd bijgestaan door een ngo gevestigd in Preshevo, ondanks dat de politiecommandant die de klacht noteerde blijkens verzoekers verklaringen alles wilde onderzoeken en ondanks dat verzoeker deze klacht omschreef als succesvol, het risico zou hebben genomen om verzoeker telefonisch te blijven bedreigen, waarbij deze soms tot wel veertig keren per dag zou hebben gebeld en hierbij uitdrukkelijk

*zou hebben vermeld dat hij opnieuw naar verzoekers woning zou komen en zijn zonen met de dood zou hebben bedreigd (ibid.). Hoe dan ook blijkt uit verzoekers verklaringen dat hij vervolgens, omdat de bedreigingen niet stopten, klacht indiende bij een ngo voor mensenrechten, bij de ombudsman en bij de Amerikaanse KFOR in Gijlan, alsmede dat hem beloofd werd dat stappen zouden worden ondernomen. Ook deze klachten waren klaarblijkelijk succesvol aangezien de bedreigingen door G. in 2003 stopten (ibid., p.18-19). Aangezien deze feiten reeds dateren van 2003, kan bezwaarlijk worden aangenomen dat zij de aanleiding zouden hebben gevormd voor verzoekers vertrek uit zijn land van herkomst.*

*Verzoeker haalde daarenboven, zo blijkt uit de in dit kader terecht aangehaalde verklaringen in de bestreden beslissing, onvoldoende concrete en tastbare elementen aan waaruit blijkt dat de feiten die nadien zouden hebben plaatsgevonden kunnen worden gekwalificeerd als bedreigingen of provocaties, laat staan dat hij aannemelijk maakt dat deze door G. zouden zijn georkestreerd of gelijkgesteld zouden kunnen worden met een uiting van vervolging. Zijn verklaringen ter zake berusten immers enkel en alleen op gevoelens en vermoedens.*

*Verzoeker weerlegt de bestreden motivering voorts nergens in concreto waar deze stelt dat hij zijn verklaring niet kon concretiseren dat zijn broers door G. en de Servische autoriteiten tegen hem werden ingezet. Zo betwist hij niet dat uit het stuk dat door zijn zonen werd neergelegd ter staving van de problemen met J.J., meer bepaald een rechterlijke beslissing, in het geheel niet blijkt dat deze het gevolg zou zijn van strafbare feiten die zouden zijn uitgelokt om verzoeker en/of zijn zonen te laten veroordelen. Evenmin toont hij het tegendeel aan van de vaststelling dat uit dit document niet blijkt dat het proces niet eerlijk zou zijn verlopen doch dat hieruit integendeel blijkt dat verzoeker en zijn zonen werden opgeroepen om te verschijnen voor de rechtbank, dat zij de mogelijkheid kregen om verklaringen af te leggen en hun versie van de feiten te geven, dat de rechter tevens een getuige hoorde en dat deze bij de bepaling van de strafmaat rekening heeft gehouden met de sociaaleconomische omstandigheden van verzoeker en zijn zonen. Tevens laat verzoeker de bestreden motivering ongemoeid waar deze stelt dat het volledig ongeloofwaardig is dat de Servische autoriteiten zijn broer J.J., die al jarenlang in Zwitserland woont, speciaal naar Servië zouden laten overkomen om verzoeker en zijn familie in de problemen te brengen, hetgeen nog des te meer klemmt daar verzoeker en zijn zonen slechts werden beschuldigd van een loutere overtreding en uiteindelijk werden veroordeeld tot het betalen van een loutere geldboete (en/of het uitzitten van een zeer korte vervangende gevangenisstraf). Daar verzoeker de voormelde vaststellingen niet betwist, worden deze geacht vaststaand te zijn en blijven zij onverminderd gehandhaafd.*

*Verzoeker onderneemt verder niet de minste poging om de bestreden motivering inzake zijn recente problemen, dewelke zich voornamelijk afspeelden op de markt, te weerleggen waar deze stelt dat (i) zijn bewering dat het om door G. georkestreerde provocaties zou gaan, gebaseerd is op vermoedens die niet door enig objectief en concreet feit worden gestaafd; (ii) hij de vrouw die op zijn plaats stond zelfs niet zou hebben aangesproken en op het feit dat zij op zijn plaats stond niet reageerde; (iii) uit zijn verklaringen niet blijkt dat hij naar aanleiding van dit incident in aanraking zou zijn gekomen met de politie. Deze motivering vindt steun in het administratief dossier, is pertinent en terecht en wordt, daar zij door verzoeker niet wordt weerlegd, door de Raad overgenomen.*

*Het voorgaande klemmt nog des te meer daar zowel de door verzoeker geschetste gang van zaken als verzoekers houding en deze van de Servische autoriteiten gedurende de jaren voorafgaand aan zijn vertrek in het geheel niet verenigbaar zijn met de beweerde vrees voor vervolging ten aanzien van deze autoriteiten en in zijn land van herkomst. Zo beschikt verzoeker over een Servisch paspoort, uitgereikt op 29 september 2010. Hij ging dit paspoort persoonlijk afhalen en bekwam dit, behoudens dat hij lang moest wachten, zonder noemenswaardige problemen (administratief dossier, stuk 15, p.7; stuk 22A, verklaring, nr.19; stuk 25A: documenten). Dat verzoeker zich, indien hij daadwerkelijk een gegronde vrees voor vervolging koesterde jegens de Servische autoriteiten en jegens een lokale politiecommandant, in persoon zou richten tot diezelfde autoriteiten om een paspoort te bekomen is niet geloofwaardig. Nog minder aannemelijk is het daarbij dat de Servische autoriteiten, indien zij verzoeker daadwerkelijk viseerden, zonder problemen dit paspoort zouden hebben uitgereikt. Ook verzoekers echtgenote richtte zich overigens een aantal maanden later, in november 2010 tot de Servische autoriteiten om een paspoort te bekomen en ook zij slaagde erin dit zonder enig probleem te bekomen (administratief dossier, stuk 5, p.8; stuk 22B, verklaring, nr.21; stuk 25B: documenten). Dient bovendien te worden opgemerkt dat verzoeker blijkens de stempels in zijn paspoort en zijn eigen verklaringen (administratief dossier, stuk 15, p.7; stuk 25A: documenten), in november 2010 op legale wijze en met gebruik van zijn paspoort naar Duitsland reisde, hetgeen andermaal onverenigbaar lijkt met zijn beweerde vrees voor de Servische overheid. Daarenboven vroeg hij bij aankomst in Duitsland geen*

asiel aan doch keerde hij een aantal dagen later gewoon terug naar zijn land van herkomst. Uit deze terugkeer blijkt duidelijk dat verzoeker op dat ogenblik geen gegronde vrees voor vervolging koesterde. Verzoeker preciseerde bij het CGVS uitdrukkelijk dat hij toen hij eind 2010 terugkeerde naar Servië nog niet de intentie had om zijn land te verlaten en er nog kon leven (administratief dossier, stuk 15, p.7). Aangezien het enige incident dat verzoeker sedertdien en voorafgaand aan zijn definitieve vertrek uit zijn land van herkomst nog zou hebben meegemaakt de gebeurtenis was waarbij hij en zijn zonen in maart 2011 op de markt hun kraam moesten verplaatsen omdat hun plaats werd ingenomen door een Servische vrouw, kan bijgevolg niet worden aangenomen dat hij zijn land van herkomst zou hebben verlaten ingevolge een gegronde vrees voor vervolging. Reeds hoger werd vastgesteld dat hij de bewering dat dit een provocatie vanwege G. zou betreffen niet kon hardmaken, dat hij de Servische vrouw in kwestie zelfs niet aansprak en dat hij niet in aanraking kwam met de politie. Dit feit is op zich bovendien geenszins ernstig genoeg om te kunnen worden aanvaard als daad van vervolging en als reden voor een genoodzaakt vertrek uit zijn land van herkomst. Bovendien verliet verzoeker bij zijn definitieve vertrek uit zijn land van herkomst Servië opnieuw op legale wijze en met gebruik van zijn eigen paspoort, hetgeen onverenigbaar is met zijn verklaarde vrees ten aanzien van de Servische autoriteiten (administratief dossier, stuk 15, p.8; stuk 22A, verklaring, nr.33-34).

Verzoeker betwist daarenboven nergens de bestreden motivering inzake de problemen die zijn zonen A. en V. na zijn vertrek uit zijn land van herkomst nog zouden hebben gehad op de markt en laat ook de in de bestreden motivering opgenomen vaststellingen aangaande de beweerdte recente vernieling van zijn woning en de ter staving hiervan neergelegde stukken volledig ongemoeid. Deze motieven worden derhalve geacht niet-betwist en vaststaand te zijn en blijven onverminderd gehandhaafd.

De stukken die verzoeker, naast de reeds hoger besproken stukken, overmaakte aan het CGVS vermogen niet afbreuk te doen aan het voorgaande (administratief dossier, stuk 25A: documenten). Zijn paspoort en identiteitskaart tonen zijn identiteit aan, dewelke in casu niet wordt betwist. Verzoeker weerlegt voorts de bestreden motivering niet waar deze omtrent zijn gezondheidsproblemen, zoals deze blijken uit de neergelegde medische attesten, stelt dat hij in Zuid-Servië toegang had tot medische zorgen en zonder meer terecht kon bij een arts, alsmede dat deze problemen op zich geen verband vertonen met de criteria in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Deze motivering is pertinent en terecht en wordt door de Raad overgenomen. Verzoeker laat ook de bestreden motivering inzake de overige neergelegde stukken ongemoeid. Derhalve wordt deze geacht niet-betwist en vaststaand te zijn.

Waar verzoeker in het verzoekschrift beweert dat hij lid was en is van L.L. en betreffende de nieuwe feiten zoals aangebracht in het kader van onderhavige beroepsprocedure, meer bepaald de onderleiding van verzoekers zonen door L.L. gepleegde aanslagen in mei en juni 2012, dient te worden vastgesteld dat verzoeker zijn beweerdte lidmaatschap van L.L. niet aannemelijk maakt. De bewering dat hij ter staving van dit lidmaatschap een attest zou hebben neergelegd tijdens het gehoor vindt geen steun in het administratief dossier, aangezien een dergelijk attest hierin niet is opgenomen. Daarenboven vermeldde verzoeker nergens eerder gedurende zijn asielprocedure dat hij lid was van L.L. In de vragenlijst maakte hij hiervan, wanneer werd gevraagd naar organisaties, partijen of verenigingen waarin hij actief was, immers geen melding (administratief dossier, stuk 22A, vragenlijst p.3) en hij vermeldde dit evenmin tijdens zijn eerste gehoor bij het CGVS (administratief dossier, stuk 15) Bovendien blijkt uit zijn verklaringen tijdens het tweede gehoor bij het CGVS duidelijk dat verzoeker geen lid was van L.L. Hij bleek over deze organisatie amper iets te kunnen vertellen, gaf uitdrukkelijk aan dat hij in zijn land van herkomst niet op de hoogte was van de activiteiten van deze organisatie, stelde hiervan slechts recent en na aankomst in België in kennis te zijn gesteld en preciseerde in dit kader dat hij de activiteiten die zijn zonen voerden met deze beweging, indien hij hiervan op de hoogte was geweest in zijn land van herkomst, niet zou hebben toegestaan (administratief dossier, stuk 10, p.8). Dat verzoeker sedertdien alsnog lid zou zijn geworden van L.L. lijkt, gelet op voormelde verklaringen, niet aannemelijk en wordt door hem in het geheel niet aangetoond. Gezien zijn beweerdte lidmaatschap van L.L. niet kan worden aangenomen, maakt verzoeker geenszins in concreto aannemelijk dat hij omwille van de recente aanslagen zou worden geviséerd bij een terugkeer naar zijn land van herkomst. Evenmin brengt hij concrete feiten, elementen of informatie bij waaruit zou kunnen worden afgeleid dat hij louter ingevolge de familiale band met zijn zonen V. en S. dreigt te zullen worden geviséerd. Uit het Cedoca-verslag in het administratief dossier kan dit ook niet worden afgeleid. Zelfs indien verzoeker bij een terugkeer over de recente aanslagen of zijn familieband met zijn zonen zou worden geïnterpelleerd, dan nog dient te worden aangenomen dat verzoeker zichzelf op eenvoudige wijze kan vrijpleiten van enige betrokkenheid bij de door L.L. gepleegde aanslagen of eventuele andere

*activiteiten van deze beweging aangezien hij zich in België bevond wanneer deze aanslagen en activiteiten plaatsvonden en hij bij machte is om dit op eenvoudige wijze aan te tonen.*

*In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.*

*2.2.6. De commissaris-generaal stelt, zoals reeds aangegeven sub 2.2.5., terecht dat verzoeker blijkens de neergelegde medische stukken toegang had tot medische zorgen en zonder meer terecht kon bij een arts in Zuid-Servië. Tevens stelt hij, gelet op het gestelde in artikel 48/4, § 1 van de vreemdelingenwet, met recht dat verzoeksters medische problemen geen verband houden met de criteria zoals bepaald in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming, alsmede dat zij zich voor wat betreft de beoordeling van deze medische elementen dient te richten tot de geëigende procedure.*

*Artikel 3 van het EVRM stemt inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie, 2009, <http://curia.europa.eu>).*

*Verzoeker beroept zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen voor het overige op geen andere elementen dan degene aan de grondslag van zijn asielrelaas. Gelet op de sub 3.2.5. gedane vaststellingen dienaangaande, toont hij, de overige elementen in het dossier mede in acht genomen, niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.*

*3.2.7. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de commissaris-generaal de verplichting op om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier en dat verzoeker de kans kreeg om zijn asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen. De commissaris-generaal heeft zijn asielaanvraag op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. Het zorgvuldigheidsbeginsel is niet geschonden."*

*Derhalve dient aan verzoekster de vluchtelingenstatus en subsidiaire beschermingsstatus te worden ontzegd.*

**Artikel 1**

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

**Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf september tweeduizend en twaalf door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS